

Ελληνικός Σύνδεσμος Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής [ΕΣΣΗΜ]
Ημέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής 2022 - ΚΕΡΚΥΡΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ 4: 20:30

Χάρης Ξανθουδάκης

Σπουδή

Motetus

L comme Buñuel ή το δάσος των συμβόλων

Η αλληγορία των ωρών

ΣΥΝΑΥΛΙΑ 5: 21:30

Στέλιος Γιαννουλάκης *Crank and Away*

Στέλιος Μανουσάκης *Μέγας Διάκοσμος*

Θάνος Πολυμενέας-Λιοντήρης *Tettix-α'*

Δημήτρης Μπάκας *Miroloi IV (variation)*

Αποστόλης Λουφόπουλος *Aquarius*

ΣΥΝΑΥΛΙΑ 6: 22:30

Δημήτρης Παγίδας *Σωλήνες Στον Ουρανό*

Γαβριήλ Φαριλέκας *Perseverance*

Ευτύχιος Βαβαγιάκης *Τεχνολογική Δυστοπία*

Αποστόλης Αρμάγος *Alive*

Μαρία Κόλια *Maybe we should embrace the darkness*

George Edmondson *Χαμός*

Φώτης Ροβολής *Suicide Cassini*

Πηνελόπη Μπεκιάρη *Σύνοψη*

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ 4

Έργα Χάρη Ξανθουδάκη

1. Η **Σπουδή** είναι το πρώτο ηλεκτρονικό έργο του Χάρη Ξανθουδάκη. Δημιουργήθηκε το 1973 και περιελήφθη στο πρώτο βινύλιο με ελληνικά έργα ηλεκτρονικής μουσικής που κυκλοφόρησε το επόμενο έτος. Για τη σύνθεσή της χρησιμοποιήθηκαν στοιχειώδη τεχνικά μέσα: Ένα Synthesizer VCS 3, τρία ημιεπαγγελματικά μαγνητόφωνα REVOX και μια κονσόλιτσα με δύο στερεοφωνικές εισόδους και μία στερεοφωνική έξοδο.

2. **L., comme Buñuel, ou la Forêt des symboles.** Το έργο δημιουργήθηκε στη Γαλλία το 1984 με αποκλειστική χρήση του ψηφιακού συστήματος UPIC («Πολυαγωγή») και συμπεριελήφθη σε ένα από τα δύο βινύλια που εξέδωσε ο ΣΕΣΗΜ το 1986.

3. Μετά το πειραματικό "Ού συμφωνία, ού μελωδία, ουδὲ μουσική", που εκπροσώπησε την ουγγρική ραδιοφωνία στο Διεθνές Φεστιβάλ Ηλεκτρονικής Μουσικής της Bourges το 1997, το οποίο σχολιάστηκε ευμενώς από το *Computer Music Journal*, ο Ξανθουδάκης επανέλαβε το πείραμα με το **Motetus**, δημιουργημένο στο ιδιωτικό στούντιο του Βαγγέλη Κατσούλη, όπου χρησιμοποιήθηκε αποκλειστικά φωνητική πηγή (και ηχογραφημένο απόσπασμα από συμφωνικό τραγούδι του Mahler). Με εξαίρεση το μικρό απόσπασμα το ηχητικό υλικό του έργου προήλθε από τη φωνή του συνθέτη που διαβάζει εδάφια από την Αποκάλυψη του Ιωάννη, κατόπιν επεξεργασίας μέσω συμβατικών αναλογικών διαμορφωτών ήχου.

4. **Αλληγορία των Ωρών.** Ο τίτλος του έργου αναφέρεται στις Ώρες - τις θρησκευτικές και μάλιστα μοναστηριακές ακολουθίες. Ο όρος 'αλληγορία' παραπέμπει αφ' ενός στην ειδική κατηγορία μεταφορικών παραστάσεων που χρησιμοποιεί η ζωγραφική της εποχής μπαρόκ, αφ' ετέρου στην ετυμολογική κυριολεξία: 'άλλως αγορεύω' τις ώρες, δηλώνω το χρόνο με διαφορετικούς τρόπους. Εν προκειμένω, με ηχητικά σύμβολα που ενσωματώνονται στο βασικό ηχητικό υλικό, χωρίς να διακρίνονται (π.χ. η φωνή ενός κόκκορα), ή με άμεσες ηχητικές αναφορές πλαστής αυθεντικότητας (τα χτυπήματα ενός ρολογιού, κατασκευασμένα από τον κρότο μιας γραφομηχανής και μιας λάμπας γραφείου). Η πρώτη ηχητική ύλη περιλαμβάνει εκτός από τους ηχογραφημένους κρότους και θορύβους, ήχους ειδικά υπολογισμένους με την βοήθεια του ψηφιακού συστήματος UPIC («Πολυαγωγή»). Η μείξη του ηχητικού αυτού υλικού έγινε στο στούντιο του Βαγγέλη Κατσούλη.

Χάρης Ξανθουδάκης

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1950. Μελέτησε αρμονία με τον Μάριο Βάρβογλη (Ελληνικό Ωδείο, 1964) και τον Γ.Α. Παπαϊωάννου (1965-71). Υπήρξε ένας από τους πρώτους συνθέτες ηλεκτρονικής μουσικής στην Ελλάδα, μαθητής στο προσωπικό εργαστήριο του Μιχάλη Αδάμη. Το 1971, σε νεαρή ηλικία, γνώρισε την πρώτη του διάκριση με το έργο *Organum* στον διαγωνισμό σύνθεσης του Ελληνικού Συγκροτήματος Σύγχρονης Μουσικής. Από το 1979 έως το 1985 έζησε στη Γαλλία, όπου σπούδασε σύνθεση με τον Γ. Ξενάκη και μουσική πληροφορική στο CEMAMu και στο GRM. Στο διάστημα αυτό ασχολήθηκε εντατικά με την ηλεκτρονική μουσική χρησιμοποιώντας τις νέες για την εποχή εκείνη ψηφιακές μεθόδους της μουσικής πληροφορικής. Το 1985 επέστρεψε στη Ελλάδα και εισήγαγε το σύστημα (UPIC) «Πολυαγωγή» στο Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας στην Αθήνα. Δίδαξε στο Εθνικό Ωδείο (1985-86) και το Ωδείο Athenaeum (1987-93) ανώτερα θεωρητικά και σύνθεση. Στη συνέχεια εξελέγη καθηγητής στο νεοσύστατο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου και εγκαταστάθηκε στην Κέρκυρα (1982-2017). Στο Πανεπιστήμιο διετέλεσε πρόεδρος του Τμήματος Μουσικών Σπουδών, Κοσμήτορας της Σχολής Μουσικής και Οπτικοακουστικών Τεχνών (η οποία δημιουργήθηκε με δική του εισήγηση) και Αντιπρύτανης Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού. Με την ανακήρυξή του ως Ομότιμου Καθηγητή του

Ιονίου Πανεπιστημίου, επέστρεψε στην Αθήνα όπου ίδρυσε και διευθύνει το Κέντρο Ερευνών και Τεκμηρίωσης του Ωδείου Αθηνών.

ΣΥΝΑΥΛΙΑ 5

Στέλιος Γιαννουλάκης Crank and Away

Η ιδέα πίσω από το κομμάτι ακολουθεί τη συνθετική μου έρευνα πάνω στη σχέση συνεχόμενων και στικτών ήχων. Στο συγκεκριμένο έργο, ένα αργά παλλόμενο και τονικά φορτισμένο ηχητικό τοπίο αντιμετωπίζεται σαν μια κατάσταση που ξεκινά και κάθε τόσο συντηρείται ή διαμορφώνεται από μια σειρά από υφές και στικτές ακολουθίες. Σαν το σύστημα να τροφοδοτείται με μηχανική ενέργεια και αυτό αρχίζει να δουλεύει και να αλλάζει σταδιακά, μέχρι τελικά να έρθει η ώρα να σταματήσει έχοντας ολοκληρώσει τους κύκλους του. Το ηχητικό υλικό για το κομμάτι δημιουργήθηκε με το ιστορικό αναλογικό συνθεσάιζερ EMS Synthi100 του ΚΣΥΜΕ.

Ο **Στέλιος Γιαννουλάκης** συνθέτει μουσική και σχεδιάζει ήχο για χορό, θέατρο, κινηματογράφο, video και mobile εφαρμογές. Ασχολείται επίσης με το μοντάζ, την κατασκευή πειραματικών μουσικών οργάνων και τον αυτοσχεδιασμό. Παίζει και ηχογραφεί solo ή με διάφορα μουσικά σχήματα (Schema Musicalis, ElektroBalkana, RSLG quartet). Σπουδές Ηλεκτρολόγου Μηχανικού και Βιοϊατρικής Τεχνολογίας (ΕΜΠ), Master of Arts στην Ψηφιακή Μουσική Τεχνολογία (Keele University), PhD στην Ηλεκτροακουστική Σύθεση (University of Wales Bangor). Διδάσκει σύνθεση και μουσική τεχνολογία για το Κέντρο Σύγχρονης Μουσικής Έρευνας, στο Ωδείο Αθηνών. Ιδρυτικό μέλος του Ελληνικού Συνδέσμου Συνθετών Ηλεκτροακουστικής Μουσικής. <https://steliosgiannoulakis.wordpress.com/>

Στέλιος Μανουσάκης Μέγας Διάκοσμος

Το κομμάτι Μέγας Διάκοσμος παίρνει το όνομά του από μία χαμένη κοσμολογική πραγματεία του Λεύκιππου, ενός αρχαίου Έλληνα φυσικού φιλοσόφου του 5ου αι. π.Κ.Ε.. Σε αυτό το σύγγραμμα ο Λεύκιππος παρουσίασε για πρώτη φορά μία Ατομική κοσμολογική θεωρία εντυπωσιακά συγκρίσιμη με σύγχρονες θεωρίες για τη δημιουργία του σύμπαντος. Αν και γνωρίζουμε πολύ λίγα για αυτό το έργο, σύμφωνα με παρατηρήσεις άλλων αρχαίων συγγραφέων ο Λεύκιππος διατύπωσε την ιδέα ότι το σύμπαν συνίσταται από μικροσκοπικά, αόρατα, άφθαρτα, αμετάβλητα και αδιαίρετα 'Άτομα' (το 'Ον') που διαφέρουν μεταξύ τους μόνο σε μέγεθος και σχήμα, και από 'Κενό' (το 'Μη Ον') που υπάρχει ανάμεσα στα άτομα και το οποίο επίσης έχει ιδιότητες υλικές, αν και διαφορετικές (αντί-ύλη;). Αυτό το απεριόριστα διαστελλόμενο και συστελλόμενο κενό επιτρέπει στα άτομα να κινούνται και να συγκρούονται αιώνια, δημιουργώντας και καταστρέφοντας ύλη, νέα σώματα, και τον κόσμο μας - αλλά και ένα τεράστιο αριθμό άλλων κόσμων στο σύμπαν, μερικών κατοικούμενων και άλλων όχι. Η ατομική θεωρία και το τυρβώδες κοσμολογικό όραμα του Λεύκιππου αποτελούν την εννοιολογική και εμπειρική αφετηρία της σύνθεσης, του ηχητικού της σύμπαντος και του τρόπου με τον οποίο αυτό εξελίσσεται κατά τη διάρκεια του κομματιού, καθώς και του συστήματος και των τεχνικών σύνθεσης ήχου που χρησιμοποιούνται. Το σύστημα είναι ένα κυβερνητικό μοντέλο βασισμένο στην αρχή της (ψηφιακής) ανάδρασης και εφαρμοσμένο ως ένα σύνθετο δυναμικό σύστημα ήχου - μαθηματικά παρεμφερές με μία κοσμολογική οντότητα ή σύμπαν σε κίνηση. Το ηχητικό σύμπαν ορίζεται από της διαδράσεις - σαμπλ προς σαμπλ - ενός μεμονωμένου δυαδικού ψηφίου (Ένα, ή 'Ον') που κινείται ακατάπαυστα εν μέσω ενός κόσμου Κενού (Μηδέν, ή 'Μη Ον'). Το ψηφίο αιωρείται και συγκρούεται, συγχωνεύεται και διαιρείται από τις ηχούς του εαυτού του, δημιουργώντας έτσι αμέτρητα ηχητικά σώματα σε καταστάσεις ισορροπίας, ταλάντωσης, χαοτικής συμπεριφοράς, θορύβου και σιωπής. Παρά το ότι ο Μέγας Διάκοσμος είναι ένα κομμάτι εγγεγραμμένου μέσου, όλοι οι 'κόσμοι' που το αποτελούν (στρώσεις και μέρη) εκτελέστηκαν ζωντανά παίζοντας μία άμεση και απτή λάιβ ηλεκτρονικής εκδοχή του συστήματος ώστε το κομμάτι να διατηρήσει μια πτυχή της 'εν-καιρώ διαχρονικότητας', και να τονίσει τον αρχέγονο και ενστικτώδη χαρακτήρα της σύνθεσης. Το κομμάτι είναι μέρος του άλμπουμ/σούιτας Primeval Sonic Atoms.

Ο **Στέλιος Μανουσάκης** (NL/GR) είναι ένας Χανιώτης καλλιτέχνης με έδρα τη Χάγη που εξερευνά τις σχέσεις ανάμεσα στον χρόνο, τον χώρο, το σώμα, τα συστήματα, και τον ήχο. Η δουλειά του καταπιάνεται με το αόρατο και το εφήμερο και με τη δυναμική διαμόρφωση της αίσθησης, της αντίληψης και της εμπειρίας. Η πρακτική του προκύπτει από την σύγκληση των σφαιρών της τέχνης, της φιλοσοφίας, της επιστήμης και της μηχανικής· εκτείνεται από περφόρμανς, σε περιβάλλοντα και διαδραστικές εγκαταστάσεις, συνθέσεις, κομμάτια εγγεγραμμένων μέσων, μουσική για χορό και φιλμ. Η δουλειά του συνήθως περιλαμβάνει λογισμικά που αναπτύσσει ο ίδιος, συχνά συνδέοντας την αλγοριθμική λεπτότητα και ακρίβεια με την εκφραστικότητα του αυτοσχεδιασμού ή την αμεσότητα της συμμετοχής του κοινού. Η δουλειά του Στέλιου έχει παρουσιαστεί σε πέντε ηπείρους, σε ποικίλους χώρους και φεστιβάλ, όπως: ZKM, dOCUMENTA, Museum Reina Sofia, London National Gallery, Seattle Art Museum, IDFA, Rewire Festival, Audio Art, The Place, Athens Digital Arts Festival, SIGGRAPH, November Music, ICMC, and NIME. Πέρα από το ατομικό του έργο, έχει συν-ιδρύσει διάφορα γκρουπ μουσικής και πολυμέσων και, μαζί με τη συνεργάτιδά του Στέφανη Παν, είναι ο ιδρυτής, συνδιευθυντής, και συνεπιμελητής του intermedial Modern Body Festival της Χάγης και του Οργανισμού Modulus.
www.modularbrains.net.

Θάνος Πολυμενέας-Λιοντήρης Tettix-α'

Το Tettix-α' γράφτηκε τον Αύγουστο του 2022 με αφορμή τις 20ες Μέρες Ηλεκτροακουστικής Μουσικής. Ξεκίνησε εντελώς αυθόρμητα, μεσ' τη ραστώνη του καλοκαιριού, όταν αποφάσισα να "φτιάξω κάτι" για τις "Μέρες". Χωρίς να έχω κάτι συγκεκριμένο στο μυαλό μου, ξεκίνησα να κάνω ηχογραφήσεις στις διακοπές μου. Ασχετα με το τι επιδίωκα να ηχογραφήσω την εκάστοτε φορά, όλες οι ηχογραφήσεις μου πλημμύριζαν με τον έναν ή τον άλλο τρόπο από τον εμμονικό ήχο των τζιτζικιών. Έτσι λοιπόν αποφάσισα να κάνω ένα έργο με σολίστ έναν τέττιγα. Όλο το έργο βασίζεται αποκλειστικά σε ένα και μόνο δείγμα ενός σόλο τζιτζικά διάρκειας μερικών δευτερολέπτων, το οποίο και εκτίθεται στα πρώτα λεπτά του έργου, για να αποδομηθεί στη συνέχεια εντελώς και (ως άλλο θέμα και παραλλαγές) να επιστρέψει πάλι στο τέλος του έργου. Το έργο συνεπώς ακολουθεί μια πολύ ανοιχτή φόρμα A-B-A με το B να είναι το μέρος της ανάπτυξης. Γενικά μπορώ να πω ότι διασκέδασα ιδιαίτερα την ενασχόληση μου με τον συγκεκριμένο τζιτζικά φέτος το καλοκαίρι, κι ελπίζω να το χαρείτε εσ' ίσου κι εσείς.

Ο **Θάνος Πολυμενέας - Λιοντήρης** είναι συνθέτης, performer, sound artist και εκπαιδευτικός. Το καλλιτεχνικό του έργο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων: οπτικοακουστικές εγκαταστάσεις, αλγοριθμικά και διαδραστικά παραστατικά έργα, και μουσικό θέατρο. Έχει γράψει μουσική για παραστάσεις θεάτρου και χορού. Διδάσκει σε πανεπιστήμια ανελλιπώς από το 2010 μεταξύ αυτών Falmouth University, University of Sussex, University of Brighton, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Η δουλειά του έχει παρουσιαστεί μεταξύ άλλων στο Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου, στο Holland Festival, στο Today's Arts, Modern Body Festival, Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας, Εθνικό Θέατρο, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Ίδρυμα Ωνάση, Biennale of Young Artists from Europe and the Mediterranean, Πολιτιστικό Σύλλογο "Διάζωμα", BEAST Feast κ.α. Σπούδασε κοντραμπάσο και Ηλεκτροακουστική Σύνθεση στη μουσική Ακαδημία του Ρόττερταμ. Έκανε μεταπτυχιακά σεμινάρια στην τεχνολογία του ήχου (προγραμματισμό, διάδραση, καταγραφή και επεξεργασία κίνησης), στο Ινστιτούτο Σονολογίας και στο Ινστιτούτο Επιστημονικής Έρευνας Ακουστικής και Μουσικής (IRCAM). Είναι κάτοχος δυο μεταπτυχιακών τίτλων: στα Παιδαγωγικά (Δημιουργική Εκπαίδευση) και στις Καλές Τέχνες (στον τομέα της Τέχνης και Τεχνολογίας). Είναι Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Sussex με υποτροφία από το Βρετανικό κράτος (Arts and Humanities Research Council).

Δημήτρης Μπάκας Miroloi IV (variation)

Miroloi IV is the fourth track in a series of tracks for traditional live voices and instruments, electroacoustic sounds and Field Recordings. Through the perspective of Acoustic Ecology, they address the role of context in the interpretation and style of traditional music and life, projecting an acoustic

syncretism between traditional and post-modern modes of expression and listening. One of their characteristics is the use of traditional instruments with contemporary techniques such as in this case the 2 Pontic lyres. Pontic Lyre: Babis Kapidis Voices: Echo Vocal Lab.

Dimitris Bakas is a Composer and Sound Artist.

Αποστόλης Λουφόπουλος Aquarius

Ο **Απόστολος Λουφόπουλος**, συνθέτης, sound designer, Αναπληρωτής Καθηγητής του τμήματος Ήχου και Εικόνας του Ιονίου Πανεπιστημίου, σπούδασε στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και στο Πανεπιστήμιο City του Λονδίνου. Το έργο του επικεντρώνεται κυρίως στον ήχο και τη φύση, αλλά και τη σύγκλιση διαφορετικών τεχνών και υφών. Γράφει μουσική για θέατρο, εγκαταστάσεις, αλλά και αμιγώς ηλεκτροακουστική μουσική. Οι δημιουργίες του έχουν παρουσιαστεί σε γνωστες διοργανώσεις παγκοσμίως τα τελευταία 20 χρόνια και έχουν αποσπάσει διακρίσεις σε διεθνείς διαγωνισμούς όπως Ars Electronica, Bourges, Noroit, Metamorphoses, Space of Sound, Franco Evangelisti, Musica Nova, SCRIME, I. Xenakis, D. Dragatakis. Δισκογράφηση από INAGRM, Musiques & Recherches, Ionian University, CyberArts, Touch Records και προσωπικές εκδόσεις, παρτιτούρες από S. Zerboni (Milano) and Just Flutes (London). Είναι ιδρυτικό μέλος του ΕΣΣΗΜ και της Εταιρίας Ακουστικής Οικολογίας

ΣΥΝΑΥΛΙΑ 6

Δημήτρης Παγίδας Σωλήνες Στον Ουρανό

Οι Σωλήνες στον Ουρανό είναι μια μικρή ιστορία ενός ταξιδιού διαφόρων έμβιων αντικειμένων μέσα σε μεγάλους σωλήνες. Η εμφάνιση νέων αντικειμένων οδηγεί συχνά σε μεταβολές στην κίνηση και την τριβή των αντικειμένων αυτών με τα τοιχώματα των σωλήνων, προκαλώντας την προσωρινή απελευθέρωσή τους.

Ο **Δημήτρης Παγίδας** είναι μουσικός από την Παλαιά Επίδαυρο ο οποίος καταπιάνεται αφενός με συνθέσεις ελεύθερης φόρμας μουσικών ιδιωμάτων του μουσικού του υποβάθρου (folk rock, blues, jazz,), αφετέρου με ηλεκτρονική και ηλεκτροακουστική μουσική, με αφετηρία την ενασχόλησή του με synthesizers από την ηλικία των 15.

Γαβριήλ Φαριλέκας Perseverance

Στις 18 Φλεβάρη 2021 η NASA, στα πλαίσια του μακροχρόνιου προγράμματος εξερεύνησης του Άρη, προσεδάρησε με επιτυχία το rover με όνομα Perseverance, (επιμονή) στον κρατήρα Jezero. Η αποστολή ξεκίνησε το 2020 και έχει ως στόχο την αναζήτηση αρχαίας μορφής ζωής και τη συλλογή δειγμάτων από ιζήματα, πετρώματα και ίχνη μικροβιακής ζωής. Η συγκεκριμένη μουσική σύνθεση περιγράφει την πρώτη ηλιακή μέρα (SOL 1) του Perseverance στον Άρη. Μετά από την επιτυχή προσεδάρηση, το rover τίθεται αρχικά σε λειτουργία, έρχεται σε ζεύξη με τη βάση στη γη, ενώ εμείς ακούμε τους μηχανικούς ήχους όλης αυτής της διαδικασίας. Όταν όλα τα συστήματα είναι έτοιμα ("All systems are ready"), το μικρό ρομπότ ξεκινάει την αναζήτηση στον κρύο κόκκινο πλανήτη. Περιπλανιέται σε μέρη άγνωστα, περνάει μέσα από ανεμοθύελλες ώσπου ανακαλύπτει για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία, μια αρχέγονη εξωγήινη μορφή ζωής ("Life detected"). Το Perseverance μετά από αρκετή ώρα θα επιστρέψει στη βάση του, έχοντας ολοκληρώσει την πρώτη του αποστολή με επιτυχία ("Mission completed"). Μια νέα εποχή για την ανθρωπότητα μόλις ξεκίνησε...

Ο **Γαβριήλ Φαριλέκας** είναι καθηγητής Πληροφορικής από το 2000 στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Είναι πτυχιούχος του τμήματος Εφαρμοσμένης Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στα Προηγμένα Συστήματα Πληροφορικής από το τμήμα Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Πειραιώς. Στη μουσική έχει σπουδάσει πιάνο (ανωτέρα) και ανώτερα θεωρητικά (ειδικό αρμονίας, αντίστιξη, ενοργάνωση, φούγκα). Παρακολουθεί το μεταπτυχιακό πρόγραμμα Μουσικής Τεχνολογίας του Μουσικού Τμήματος στο Καποδιστριακό

Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έχει γράψει μουσική για θέατρο, για παιδικό βιβλίο και έχει συμμετάσχει σε πολυάριθμες συναυλίες με διάφορα μουσικά σχήματα.

Ευτύχιος Βαβαγιάκης Τεχνολογική Δυστοπία

Έτος 2000 και πολύ. Όπου και να κοιτάξεις μηχανές δουλεύουν νυχθημερόν για να παράξουν αγαθά κι άλλα κι άλλα αγαθά, τόσο αναλώσιμα που πετιούνται σχεδόν τη στιγμή που παράγονται. Ο θόρυβος είναι αφόρητος, τόσο αφόρητος που είναι αδύνατο να περπατήσεις στο δρόμο χωρίς ωτοασπίδες. Μία ζωή βγαλμένη από ταινία επιστημονικής φαντασίας που δημιούργησε το πιο νοσηρό μυαλό. Μία ζωή βγαλμένη από τους χειρότερούς σου εφιάλτες.

Ο **Βαβαγιάκης Ευτύχης** είναι απόφοιτος του τμήματος Μηχανικών Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής του Τ.Ε.Ι. Κρήτης. Σήμερα είναι μεταπτυχιακός φοιτητής στο Π.Μ.Σ. «Μουσική Τεχνολογία και Σύγχρονες Πρακτικές» του τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ε.Κ.Π.Α. (ειδίκευση στη Μουσική Δημιουργία για Νέα Μέσα). Επιπλέον είναι σπουδαστής κλασικής κιθάρας και ανώτερων θεωρητικών στο ωδείο «Ορφείο Αθηνών».

Αποστόλης Αρμάγος Alive

Η ολιγόλεπτη αυτή σύνθεση είναι ένα κομμάτι ηλεκτρακουστικής μουσικής, εμπνευσμένο από τη φιλοσοφία της Μετενσάρκωσης και αποτελείται από 4 ευδιάκριτα μέρη: 1. Death - The journey of the soul, 2. Wandering, 3. Communication with other souls (improvisation), 4. Purification and Birth"

Ο **Αποστόλης Αρμάγος** είναι μουσικοσυνθέτης, παραγωγός και σχεδιαστής ήχου με μια μοναδική προσέγγιση στη δημιουργία έντονων και πειραματικών soundtrack. Η μουσική του συνδυάζει στοιχεία ορχηστρικών, ακουστικών, ηλεκτρονικών και παραδοσιακών ειδών για να δημιουργήσει ευφάνταστα και ποικίλα ηχητικά τοπία. Γεννήθηκε στην Αθήνα, σπούδασε πιάνο και μουσική σύνθεση κοντά στον Μάκη Παλάκα. Από το 1998 έως το 2003 σπούδασε μουσική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έχει εμφανιστεί τακτικά τόσο σε διάφορα μουσικά σχήματα όσο και ως σολίστ. Το έντονο ενδιαφέρον του για την κινηματογραφική μουσική προκάλεσε την έμπνευση για τα άλμπουμ «The Lonely Piano» (2020) και «Promises» (2021), τα οποία περιλαμβάνουν ατμοσφαιρικές και πολύχρωμες συνθέσεις που ερμήνευσαν ο ίδιος ο συνθέτης (πιάνο) και δύο από τους καλύτερους Έλληνες σολίστ (Νεοκλής Νεοφυτίδης -πιάνο- & Νίκος Παραουλάκης -βέι-). Από το 2013 έχει συνθέσει μουσική για 4 άλμπουμ με τραγούδια στην ελληνική γλώσσα: «Το του Ήλιου», «Απόσχιση», «Άγνωστη Πορεία», «Στην άλλη όχθη».

Μαρία Κόλια Maybe we should embrace the darkness

Το κομμάτι αποτελείται στον κορμό του από την εκφώνηση μιας εμμονικά επαναλαμβανόμενης τρομακτικής σκέψης. Στο ηχογράφημα αυτής εκτελείται ανάλυση Fourier (FFT) και διάφοροι μετασχηματισμοί καθ' όλη τη διάρκεια του έργου. Έπειτα, χρησιμοποιούνται διάφορα ακόμη ηχητικά αντικείμενα τα οποία εισάγονται με μικροδομική σύνθεση και στερεοφωνική διάχυση. Ακόμα, χρησιμοποιούνται μερικά synthesizer και delay modules. Τέλος, ο ήχος του "start - pause - stop" και των γκραναζιών μιας κασέτας χρησιμοποιείται δίνοντας αυτοαναφορική σκοπιά στο έργο. Το πρώτο μέρος αποτελεί μία αμιγώς συγκεκριμένη σύνθεση όπου αναπτύσσονται και μετασχηματίζονται σταδιακά διάφορα ηχητικά αντικείμενα. Το δεύτερο, που σηματοδοτείται από έναν χαμηλό σε συχνότητα κρότο, χρησιμοποιεί τα synths για να δώσει έμφαση σε μια πιο ηλεκτρονική σύνθεση χρησιμοποιώντας και πάλι ηχητικά αντικείμενα και μικροδομική σύνθεση. Το τρίτο αποτελεί τον «επίλογο» των παραπάνω για να κλείσει στο τέλος με το «στοπ» της κασέτας, με την οποία και ξεκίνησε. Άραγε θα νικήσει (σ)το φως το σκοτάδι; Portfolio : <https://mariakolia.wixsite.com/my-site-1>

Η **Μαρία Κόλια** απασχολείται σήμερα ως ηχολήπτρια, παραγωγός, συνθέτης και ερμηνεύτρια. Γεννήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 1995, στην Αθήνα. Ξεκίνησε να παίζει μουσική αυτοδίδακτη από μικρή, συγκεκριμένα κιθάρα και πλήκτρα, και έχει συμμετάσχει σε ένα ελληνικό ποπ-ροκ συγκρότημα με το όνομα «Domino» παίζοντας πλήκτρα, κατά τα πρώτα χρόνια της ενηλικίωσης της. Έχει ακόμη παρακλουθήσει μαθήματα ηλεκτρικής κιθάρας και μουσικής θεωρίας στο σύγχρονο

ωδείο "Ioannina School Of Music" στα Ιωάννινα. Το πρώτο της πτυχίο ήταν στο αντικείμενο της Χημείας (Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων), αλλά γρήγορα την κέρδισε τη μουσική και κυρίως οι δυνατότητες που προσφέρει η τεχνολογία στην δημιουργία αυτής. Έτσι, μετά την αποφοίτησή της από τη Χημεία, παρακολούθησε ένα 2ετές πρόγραμμα σε δημόσιο ίδρυμα επαγγελματικής κατάρτισης (δημόσιο ΙΕΚ) στην Κηφισιά, με αντικείμενο τη μηχανική ήχου και τη μουσική τεχνολογία, στο οποίο έμαθε πολλά σχετικά με τη θεωρία και την ιστορία της μουσικής καθώς και τεχνικές ηχογράφησης/μίξης/θεωρία audio κ.α. Στη συνέχεια, συμμετείχε σε πρακτική άσκηση ως τεχνική βοηθός ήχου – εικόνας στον χώρο θεάτρου και πολυμέσων του «Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης» στον Ταύρο της Αθήνας. Οι γνώσεις της πάνω στο αντικείμενο της Μουσικής Τεχνολογίας και Ηλεκτροακουστικής Σύνθεσης διευρύνθηκαν με την επιτυχή παρακολούθηση του μεταπτυχιακού της «Μουσικής Τεχνολογίας και Σύγχρονων Πρακτικών» στη κατεύθυνση «Μουσική Δημιουργία με Νέα Μέσα» στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Φιλοσοφική Σχολή, Τμήμα Μουσικών Σπουδών, και στο οποίο είναι σήμερα φοιτήτρια. Έχει καλές γνώσεις πάνω στην ηχογράφηση, σύνθεση και μίξη μουσικής ή ήχου σε DAW, με ή χωρίς στοιχεία εικόνας. Είναι επίσης αρκετά εξοικειωμένη με προγράμματα μουσικού προγραμματισμού όπως το Max-Msp και το SuperCollider. Επιπλέον, έχει συμμετάσχει σε πολλά έργα, όπως μίξη πολυκάναλης ροής βίντεο θεατρικού έργου, ζωντανή ηχογράφηση χορωδιών/θεατρικών έργων, ραδιοφωνικές εκπομπές, ηχητικός σχεδιασμός για βίντεο, συνθέσεις ηλεκτρονικών/ηλεκτροακουστικών κομματιών κ.λπ. Εργάζεται κυρίως στο στούντιο του σπιτιού της εξοπλισμένο με ηχεία monitor, midi controller, κάρτα ήχου, πυκνωτικό mic και φορητό υπολογιστή, καθώς και μουσικά όργανα. Πραγματοποιεί επίσης ζωντανές συναυλίες ηλεκτροακουστικών κομματιών της.

George Edmondson Χαμός

Ο "Χαμός" εξερευνά τα συναισθήματα που αντιλαμβανόμαστε μετά τον θάνατο κάποιου αγαπημένου μας προσώπου. Εμπνευσμένο από τα αρχαία ελληνικά κείμενα περιγραφών σχετικά με τα στάδια της απώλειας και της μελαγχολίας: θυμός, εξάντληση, απελπισία, νοσταλγία και ονειροπόληση, το συγκεκριμένο κομμάτι αντανακλά τα έντε παραπάνω στάδια. Για τη σύνθεση του κομματιού, αρχικά μέσω μιας βιβλιογραφικής ανασκόπησης, εξερευνήθηκαν οι τρόποι με τους οποίους είχε περιγραφεί καθεμία από αυτές τις καταστάσεις και χρησιμοποιήθηκε στη συνέχεια ως μέθοδος μέσω της οποίας δομήθηκε το ηχητικό υλικό, από σολο φλάουτο.

Ο **Τζορτζ Εντμοντσον** είναι ηλεκτροακουστικός συνθέτης και μουσικός, και μεταπτυχιακός φοιτητής στο πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν την εξερεύνηση ηχητικών εμπειριών ατόμων ή ομάδων σε συγκεκριμένο χώρο, την ανθρωπολογία τη μουσικής που σχετίζεται με την ηχητική εμπειρία. Έργα του μέχρι στιγμής έχουν παρουσιαστεί στο Mantis, England (2021, 2022), NIME, New Zealand (2022), και New Mimesis, Canterbury (2022).

Φώτης Ροβολής Suicide Cassini

Μια σύνθεση βασισμένη στο τελικό στάδιο της πορείας του Cassini (διαστημικό σκάφος με σκοπό την παρατήρηση του χρόνου), το «Grand Finale», μεταφρασμένο σε ακουσματικό ηχοτόπιο. Το Cassini εξερευνά τον Κρόνο, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδρομής του, ένα ταξίδι προς άγνωστο προορισμό, αλλά με θέληση για ανακαλύψεις, συνειδητοποιήσεις και προόδους, μέχρι την καθοριστική λήξη αυτού του "τελετουργικού", την κατάδυση στο εσωτερικού του πλανήτη και την καταστροφή του ίδιου του σκάφους. Αυτή είναι η υπέρτατη ανταλλαγή. Το σώμα του σε σύζευξη με ένα νέο, ασύλληπτο και απρόβλεπτο πλανητικό σώμα. Σε συμβολικό επίπεδο, αυτή η πορεία, αντικατοπτρίζει το προσωπικό βίωμα της διαδικασίας coming out, σε ένα μη συμπεριληπτικό κοινωνικό περιβάλλον. Μια σταδιακή και μακροπρόθεσμη παρατήρηση του εαυτού ενός ατόμου (Κρόνος) και η τελική διστακτική αλλά καιρική απόφαση να αφηθεί στην ίδια του την βαρύτητα. Το τελευταίο στάδιο αυτού του «ταξιδιού» είναι ένας θάνατος και μια ανάσταση, η ολική αποσύνθεση και η βουτιά σε ένα άπιαστο μέλλον, εναποθέτωντας τις μνήμες, στο παρελθόν. Αυτή η σύζευξη Κρόνου-Cassini, είναι ο αγώνας που δίνει κάθε αποκλεισμένη οντότητα, για να γίνει σεβαστή, να συμπεριληφθεί και να υπάρχει άνευ όρων στο σύμπαν της. Το κομμάτι, αποτελείται από δύο μέρη. Το πρώτο, "οι κύκλοι",

22 παραλλαγές των περιστροφών του Cassini (signification των 22 τροχιών του Cassini γύρω από τον Κρόνο) και το δεύτερο, "η ανακάλυψη", η τελική καταστροφική κατάδυση. Το ηχητικό υλικό, αποτελείται από 42 ηχογραφήσεις διαφόρων καταστάσεων νερού (σπρέι, νερό βρύσης, βράσιμο, παγάκια, κ.λ.π.) - ο πάγος είναι η πιο σημαντική ανακάλυψη του cassini - επεξεργασμένες μέσω MAX/MSP, granular σύνθεσης, doppler effect και fm διαδικασίες σύνθεσης. Τέλος, έχουν προστεθεί διάλογοι από την ταινία "Edward II" του Derek Jarman. Ως προς το οπτικό μέρος που συνοδεύει το κομμάτι, γίνεται χρήση εικόνων του Κρόνου (καταγραφές του Cassini, που αντλήθηκαν από την Nasa) επεξεργασμένες με morph filters του Premiere, σε συνδυασμό με κομμάτια προσωπικού κειμένου ως προς την μη συμπεριληπτικότητα.

Ο **Φώτης Ροβολής** έχοντας σπουδάσει στο τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και στα τμήματα Sonology και Artscience του Βασιλικού Ωδείου της Χάγης και έχοντας ασχοληθεί με την ηλεκτρονική μουσική σύνθεση από τα σχολικά του χρόνια, εξερευνά τα όρια μεταξύ ήχου και χώρου κατασκευάζοντας εγκαταστάσεις, ηχοτοπία και εικόνες μέσω πολιτικών, φαντασιακών και κούηρ πρισμάτων, εξερευνώντας και ανακαλύπτοντας διαρκώς νέους κόσμους και νέες ταυτότητες/alias (φ0, porcimo ii). Συμμετείχε στο soundtrack της ταινίας "This is right: Zak, Life and After" (2021) και της παράστασης "'Υβόνη'" (2022), ενώ έργα του παρουσιάστηκαν στο 6ο συνέδριο ακουστικής οικολογίας, στο συνέδριο "'Xenakis22'". Παράλληλα διατηρεί συνεργασία με το διμηνιαίο περιοδικό Yusra, όπου φιλοξενούνται digital collage του με την υπογραφή Ζιρλάρ Μορντ Ω'. Προς το παρόν παρακολουθεί το μεταπτυχιακό τμήμα "Μουσική δημιουργία για νέα μέσα" του τμήματος Μουσικών σπουδών του ΕΚΠΑ. (instagram/vimeo/soundcloud: @thisisnotfaux).

Πηνελόπη Μπεκιάρη Σύνοψη

Το κομμάτι αποτελεί την ακουσματική έκδοχή μιας ζωντανής απόδοσης με σύστημα βιοαισθητήρα (ICubeX) αναπνοής και γαλβανικού αισθητήρα σε περιβάλλον MaxMsp. Ο βιολονίστας (Ryan Woods) αυτοσχεδιάζοντας στο αρχαίο μουσικό κείμενο «Επιτάφιος του Σεικίλου» δημιούργησε φράσεις, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για το δομή του κομματιού. Στη συνέχεια εγώ, φορώντας τους αισθητήρες, που μετρούσαν τα βιο-δεδομένα μου, προχώρησα στην ηχητική σύνθεση και σύνθεση των μουσικών φράσεων. Πιο συγκεκριμένα, τα δεδομένα που διαβιβάστηκαν στο MaxMsp και χρησιμοποιήθηκαν ως τύπος ελέγχου της επεξεργασίας ήχου, του τόνου, της πυκνότητας διάρκειας και της αντίστροφης των μουσικών φράσεων. Στη συνέχεια, με βάση τον ήχο που προέκυψε από τον κώδικα, το κομμάτι έφτασε στην τελική του μορφή. Το θέμα του κομματιού αφορά μια σύνοψη/ μια περίληψη μιας μέρας στην Αθήνα, από την πρωινή ενέργεια μέχρι τη σκιά της νύχτας. Η χρήση του βιολιού επιλέχθηκε καθώς χρησιμοποιείται ιδιαίτερα σε ελληνικούς παραδοσιακούς ρυθμούς και λαϊκά τραγούδια σε μια προσπάθεια να ενωθεί το παρελθόν με το παρόν: από το αρχαίο ελληνικό μουσικό κείμενο, στους ρυθμούς της παραδοσιακής μουσικής και από εκεί στο παρόν, με τη χρήση σύγχρονης τεχνολογίας για την επεξεργασία δεδομένων ήχου.

Η **Πηνελόπη Μπεκιάρη** είναι Μεταπτυχιακή φοιτήτρια στο τμήμα Μουσικών Σπουδών (ΕΚΠΑ)-Μουσική Τεχνολογία και Σύγχρονες Πρακτικές και απόφοιτη του τμήματος σύνθεσης ηλεκτροακουστικής μουσικής και διαδραστικών μέσων του SALC -University of Manchester. Τα συνθετικά μου ενδιαφέροντα αφορούν την ακουσματική μουσική, και ιδιαίτερα τον συγκερασμό των ακουστικών οργάνων με σύγχρονες τεχνικές διάδρασης, κυρίως βιοανάδρασης. Κατά καιρούς έχω συμμετασχει σε φεστιβάλ όπως "Ultima Music Festival (Oslo), EASTN -DC Cardiff, Mantis Music Festival (UK), John Rylands Library Research Institute κ.α.

Hellenic Electroacoustic Music Composers Association [HELMCA]
Electroacoustic Music Days 2022 - KERKYRA

FRIDAY SEPTEMBER 23

CONCERT 4 starting: 20:30

Haris Xanthoudakis

1. *Study*
2. *Motetus*
3. *L comme Buñuel or The forest of symbols*
4. *The Allegory of the Hours*

CONCERT 5 starting: 21:30

Stelios Giannoulakis	<i>Crank and Away</i>
Stelios Manousakis	<i>Megas Diakosmos</i>
Thanos Polymeneas- Lontiris	<i>Tettix-a'</i>
Dimitris Bakas	<i>Miroloi IV (variation)</i>
Apostolis Loufopoulos	<i>Aquarius</i>

CONCERT 6 starting: 22:30

Dimitris Pagidas	<i>Pipes In The Sky</i>
Gabriel Farilekas	<i>Perseverance</i>
Eftichios Vavayakis	<i>Technological Dystopia</i>
Apostolis Armagos	<i>Alive</i>
Maria Kolia	<i>Maybe we should embrace the darkness</i>
George Edmondson	<i>Loss</i>
Fotis Rovolis	<i>Suicide Cassini</i>
Penelope Bekiari	<i>Synopsis</i>

PROGRAM ANALYTICAL

CONCERT 4

Works by Xaris Xanthoudakis

1. **Study** is the first electronic work of Haris Xanthoudakis. It was created in 1973 and was included in the first vinyl of Greek electronic music acts released the following year. Elementary technical means were used for its composition: A VCS 3 Synthesizer, three semi-professional REVOX tape recorders and a console with two stereo inputs and one stereo output.
2. **L., comme Buñuel, ou la Forêt des symboles**. The work was created in France in 1984 using the UPIC ("Polyagogy") digital system exclusively and was included on one of the two vinyls issued by AHCEM in 1986.
3. After the experimental "Ού συμφωνία, ού μελωδία, ουδέ μουσική" (no symphony, no melody, no music) which represented Hungarian radio at the Bourges International Electronic Music Festival in 1997, which was favorably reviewed by Computer Music Journal, Xanthoudakis repeated the experiment with **Motetus**, created in the studio of Vangelis Katsoulis, where an vocal source was used exclusively (and a recorded passage from a symphonic song by Mahler). With the exception of the small excerpt the audio material of the work came from the composer's voice reading verses from the Apocalypse of John, after being processed through conventional analog audio modulators.
4. **Allegory of the Hours**. The title of the work refers to the Hours - religious and even monastic services. The term 'allegory' refers on the one hand to the special category of metaphorical representations used in the painting of the Baroque era, on the other to the etymological literalness: 'otherwise I buy' the hours, I express time in different ways. In this case, with sound symbols embedded in the underlying sound material, indistinguishable (e.g. the crowing of a rooster), or with direct sound references of fake authenticity (the ticking of a clock, made from the ticking of a typewriter and a desk lamp). The first audio material includes, in addition to the recorded clicks and noises, sounds specially calculated with the help of the digital system UPIC ("Polyagogia"). The mixing of this audio material was done in the studio of Vangelis Katsoulis.

Haris Xanthoudakis

He was born in Piraeus in 1950. He studied harmony with Marios Varvoglis (Hellenic Conservatory, 1964) and G.A. Papaioannou (1965-71). He was one of the first composers of electronic music in Greece, a student in the personal workshop of Michalis Adamis. In 1971, at a young age, he received his first distinction with the work Organum in the composition competition of the Hellenic Contemporary Music Group. From 1979 to 1985 he lived in France, where he studied composition with G. Xenakis and music informatics at CEMAMu and GRM. During this time, he intensively dealt with electronic music using the new for that time digital methods of music computing. In 1985 he returned to Greece and introduced the (UPIC) "Polyagogia" system at the Contemporary Music Research Center in Athens. He taught advanced theory and composition at the National Conservatory (1985-86) and the Athenaeum Conservatory (1987-93). He was then elected a professor at the newly established Department of Music Studies of the Ionian University and settled in Corfu (1982-2017). At the University he served as Chair of the Department of Music Studies, Dean of the School of Music and Audiovisual Arts (which was created at his own suggestion) and Vice-Chancellor for Academic Affairs and Personnel. With his announcement as Emeritus Professor of the Ionian University, he returned to Athens where he founded and directs the Research and Documentation Center of the Athens Conservatory.

CONCERT 5

Stelios Giannoulakis Crank and Away

The idea behind the piece follows my compositional research on relationships between smooth continuous and noisy short sounds. In this work, a pulsating tonal soundscape is being treated as a steady state that is initiated and along the way maintained or modulated by sequences of frictional and percussive textures. As if a system is being supplied with mechanical energy and starts working and gradually changing, until it stops after completing its cycles. All sound material for the piece was generated on the historic EMS Synthi100 analog synthesizer at CMRC (ΚΣΥΜΕ).

Stelios Giannoulakis is a composer, sound designer, engineer, music technology researcher, and educator. Electroacoustic and cross-genre music composition, soundscape recording, concert performances, editing, music and sound design for theater, video, film, dance, video games. Sound diffusion, circuit bending, game mechanics, interactivity. Teaches Electroacoustic Composition and Creative Music Technology for CMRC at Athens Conservatoire. Studies include a PhD in Electroacoustic Composition (University of Wales Bangor), MA in Digital Music Technology (Keele University), first degree in Electronic and Biomedical Engineering (NTUA). <https://steliosgiannoulakis.wordpress.com/>

Stelios Manousakis Megas Diakosmos

Megas Diakosmos (‘Μέγας Διάκοσμος’, roughly translating to ‘The Great Order of the Universe’) takes its name from a lost cosmological treatise written by Leukippos, an ancient Greek natural philosopher of the 5th century BCE. In this treatise, Leukippos introduced for the first time an Atomic Theory of cosmology, surprisingly comparable to contemporary cosmological theories. Very little is known about the work, but according to remarks of other ancient writers, Leukippos postulated that the universe consists of tiny, invisible, indestructible, unchangeable and indivisible ‘Atoms’ (the ‘Being’) differing only in size and shape, and of ‘Void’ (the ‘Non-being’), that exists in-between atoms and has also material properties, although different (anti-matter?). This infinitely expanding and contracting void allows atoms to move and collide eternally, creating and destroying matter, new bodies, and our world, but also a vast number of other worlds in the universe, some inhabited some not. Leukippos’ atomic theory and turbulent cosmogonic vision form the conceptual and experiential starting points for the composition, its sonorities and their development throughout the piece, as well as for the system and sound synthesis methods used. The system is a cybernetic model based on digital feedback and implemented as a sonic complex dynamical system – mathematically similar to a cosmological entity or universe in motion. This sonic universe is defined by the sample-by-sample interactions of a single binary digit (One, or ‘Being’) moving incessantly within a world of Void (Zeros, or ‘Non-being’). This digit floats and collides, is fused and split from delayed copies of itself, thus creating countless sonic bodies in states of equilibrium, oscillation, chaotic behavior, noise and silence. Although *Megas Diakosmos* is a fixed medium piece, all the different ‘worlds’ (layers and sections) were performed in real-time using a hands-on, live electronics version of the system to maintain an aspect of ‘in-time’ timelessness, and to accentuate the primal and visceral character of the composition. The piece is part of the album/suite Primeval Sonic Atoms.

Stelios Manousakis (NL/GR) is a Cretan-born, Hague-based artist exploring relationships between time, space, body, system and sound. His work is particularly concerned with the invisible and the ephemeral, and with dynamically shaping sensation, perception and experience. His practice lies in the convergence of music, art, philosophy, science and engineering; it extends from performances, to environments and interactive installations, compositions, fixed media, and music for dance and film. His work most often involves software that he develops, merging algorithmic finesse with the immediacy of audience participation, or the expressiveness of improvisation. Stelios has shown work in five continents, in varied venues & festivals such as ZKM, dOCUMENTA, Museum Reina Sofia, London National Gallery, Seattle Art Museum, IDFA, Rewire Festival, Audio Art, The Place, Athens Digital Arts Festival, SIGGRAPH, November Music, ICMC, and NIME. Besides his solo work, he has co-founded several music and multimedia groups and, together with duo partner Stephanie Pan, is the founding co-director, co-curator and technical director of Modern Body Festival and Modulus Foundation. www.modularbrains.net

Thanos Polymeneas- Lontiris Tettix-α'

Tettix-α' was written in August 2022 on the occasion of the 20th Days of Electroacoustic Music. It started completely spontaneously, during the slow rhythms dictated by the Greek mid summer heat, I decided to "make something" for "the Electroacoustic Music Days". Without anything specific in mind (thanks to the heat), I started making spontaneous recordings on my vacation. No matter what I was aiming to record though each time, all of my recordings were in one way or another flooded with the obsessive sound of cicadas. Hence, I decided to make a piece with soloist a cicada. The whole work is based solely on a single few seconds long sample of a solo cicada. The original sample is exposed in the first minutes of the work, only to be completely deconstructed (and as another theme and variations) to return back again at the end of the work. The project therefore follows a very broad A-B-A form with B being the development part. In general, I must admit that I had plenty of fun working with this particular cicada this summer, I hope you enjoy it as much as I did.

Thanos Polymeneas - Lontiris PhD, is a composer, performer, sound artist and educator. His work includes compositions, audiovisual installations, experimental music-theatre performances, algorithmic and interactive visual works. He is regularly commissioned to make music for theatre and dance performances. Aside his creative labour, he has been teaching at continuously universities since 2010, among them Falmouth University, University of Sussex, University of Brighton, Ionian University. Currently he is an Adjunct Lecturer at National & Kapodistrian University of Athens. His works have been presented, among others, at Athens and Epidaurus Festival, Holland Festival, Today's Arts, Attenborough Centre, Modern Body Festival, Kalamata International Dance Festival, The Athens Concert Hall, Onassis Foundation, Tectonics Festival, Biennale of Young Artists from Europe and the Mediterranean. He obtained his BA in Double Bass and his BA in Electroacoustic Composition at the Rotterdam Conservatoire. He completed the Postgraduate Course of Sonology at the Royal Conservatoire of The Hague and he followed courses at the Institute for Acoustic and Music Research (IRCAM) in Paris. He holds two postgraduate degrees: in Creative Education (Falmouth University) and Fine Arts (Polytechnic University of Valencia). He completed a fully funded (Arts and Humanities Research Council England) PhD at the University of Sussex.

Dimitris Bakas Miroloi IV (variation)

Miroloi IV is the fourth track in a series of tracks for traditional live voices and instruments, electroacoustic sounds and Field Recordings. Through the perspective of Acoustic Ecology, they address the role of context in the interpretation and style of traditional music and life, projecting an acoustic syncretism between traditional and post-modern modes of expression and listening. One of their characteristics is the use of traditional instruments with contemporary techniques such as in this case the 2 Pontic lyres. Pontic Lyre: Babis Kapidis Voices: Echo Vocal Lab.

Dimitris Bakas is a Composer and Sound Artist.

Apostolis Loufopoulos Aquarius

Apostolos Loufopoulos, composer, sound designer, Associate Professor, Department of Sound and Vision, Ionian University, studied at Ionian University and City University in London. His work focuses mainly on sound and nature, but also the convergence of different arts and styles. Writes music for theater, installations, but also purely electroacoustic music. His creations have been presented in world-renowned events for the last 20 years and have won awards in international competitions such as Ars Electronica, Bourges, Noroit, Metamorphoses, Space of Sound, Franco Evangelisti, Musica Nova, SCRIME, I. Xenakis, D. Dragatakis. Record from INA-GRM, Musiques & Recherches, Ionian University, CyberArts, Touch Records and personal releases, scores by S. Zerboni (Milano) and Just Flutes (London). He is a founding member of ESSIM and the Society of Acoustic Ecology

CONCERT 6

Dimitris Pagidas Pipes In The Sky

"Solines ston Urano" (greek: pipes in the sky) is a short story of the voyage of various objects through metal pipes. The emergence of new objects often leads to changes of the movement and the friction of these objects with the walls of the pipes, causing their temporary release.

Dimitris Pagidas is a musician from Palea Epidavros who occupies himself with free-form composition in musical styles based on his musical upbringing (folk-rock, blues, jazz) on one hand and with electronic and electroacoustic music on the other, as it begun since his engagement with synthesizers at the age of 15.

Gabriel Farilekas Perseverance

On February 18, 2021, NASA, as part of its long-term Mars exploration program, successfully landed the rover called Perseverance in the Jezero crater. The mission began in 2020 and aims to search for an ancient form of life by collecting samples from sediments, rocks and traces of microbial life. This musical composition describes Perseverance's first solar day (SOL 1) on Mars. After the successful landing, the rover is initially put into operation, it is paired with the base on earth, while we hear the mechanical sounds of this whole process. When all systems are ready, the little robot starts searching the cold, red planet. He wanders in places unknown, passes through windstorms until he discovers for the first time in human history, a primordial alien life form ("Life Detected"). Perseverance will return to its base after some time, having completed its first mission successfully ("Mission completed"). A new era for humanity has just begun...

Gabriel Farilekas has been a Computer Science teacher since 2000 in secondary education. He is a graduate of the Department of Applied Computer Science of the University of Macedonia and holds a master's degree in Advanced Information Systems from the University of Piraeus. With regards to music, he has studied piano and music theory (harmony specialist, counterpoint, instrumentation and fugue). He is attending the postgraduate program in Music Technology of the Music Department at the Kapodistrian University of Athens. He has written music for theater, for children's books and has participated in numerous concerts with various musical groups.

Eftichios Vavayakis Technological Dystopia

Year 2000 and beyond. Wherever you look there are machines working day and night in order to produce goods, more and more goods, so disposable that are thrown away almost the same time they are produced. The noise is so unbearable that it is imposible for someone to walk down the road without earplugs. Life which is created out of a science fiction film produced by an ill-minded person or people. Life which has generated by your worst nightmares.

Eftychis Vavagiakis is a graduate of the department of Music Technology and Acoustics Engineering, Technological Institution of Crete. He is also a postgraduate student of the graduate program "Music Technology and Contemporary Practices" of the Department of Music Studies, NKUA (Music Creation for New Media). Meanwhile, he is a student of classical guitar and advanced music theory at "Orfeio" Conservatory of Athens.

Apostolis Armagos Alive

"This short composition is a piece of electroacoustic music, inspired by the philosophy of Reincarnation and consists of 4 distinct parts. 1. Death - The journey of the soul 2. Wandering 3. Communication with other souls (improvisation) 4. Purification and Birth"

Apostolis Armagos is a music composer, producer and sound designer with a unique approach to creating intense and experimental soundtracks. His music combines elements of orchestral, acoustic, electronic and traditional genres to create imaginative and diverse soundscapes and contains an emotional core of striking intimacy and sensitivity. Based in Athens, Greece, he studied piano and music composition under Makis Palakas. From 1998 to 2003 he studied music at the University of Athens. He has performed regularly both in various music groups and as a soloist. His strong interest in film music was the inspiration for the albums "The Lonely Piano" (2020) and "Promises" (2021),

which include atmospheric and colourful compositions performed by the composer himself (piano) and two of the best Greek soloists (Neoklis Neofytidis -piano- & Nikos Paraoulakis -nei-). Since 2013 he has composed music for 4 albums with songs in the greek language: "To e tou eliou", "Aposchisi", "Agnosti Poreia", "Stin alli ohthi".

Maria Kolia Maybe we should embrace the darkness

The piece consists at its core of the utterance of an obsessively repeated terrifying thought. Fourier analysis (FFT) and various transformations are performed on this audiogram throughout the project. Then, various other sound objects are used which are introduced with granular synthesis and stereophonic diffusion. Also, some synthesizers and delay modules are used. Finally, the sound of "start - pause - stop" and the gears of a cassette is used, giving a self-referential perspective to the work. The first part is a purely concrete composition where various sound objects are gradually developed and transformed. The second, signaled by a low-frequency bang, uses synths to emphasize a more electronic composition, again using sonic objects and granular synthesis. The third is the "epilogue" of the above and it concludes with the "stop" of the tape, with which it began in the first place. Will the light defeat or get defeated by the darkness? Portfolio : <https://mariakolia.wixsite.com/my-site-1>

Maria Kolia is nowadays a freelance sound engineer, producer, composer and performer. She was born on 26 October 1995, in Athens, Greece. She started playing music self-taught from a very young age, specifically guitar and some keys, and she has participated in a greek pop-rock band named "Domino" playing the keys, in her early adulthood years. She has also attended lessons in electric guitar and music theory at the modern conservatory "Ioannina School Of Music" in Ioannina. Her first degree was in the subject of Chemistry (University of Ioannina), but quickly she was won over by music and especially the possibilities offered by technology in its creation. So, after graduating Chemistry, she attended a 2-year course at a public vocational training institute (public IEK) at Kifisia, Athens, on the subject of sound engineering and musical technology, in which she learned a lot of music theory and history as well as sound recording/mixing techniques. She then participated in an internship as a sound-video technical assistant in the theater and multimedia venue of "Michael Cacoyannis Foundation" at Taurus, Athens. Her knowledge on the subject of Music Technology and Composition was extended by her successful attendance of the MA of "Musical Technology and Contemporary Practices" majors "Musical Creation with New Media", at the National and Kapodistrian University of Athens, School of Philosophy, Department of Music Studies, on which she is currently a student. She has good knowledge on how to record, mix and compose music or sound on a DAW, with or without imaging elements. She is also quite familiar with music coding programs like Max-Msp and SuperCollider. Moreover, she has participated in many projects including mixing of a multichannel video stream of a play, live recording of choirs/plays, radio broadcasts, sound design for video, compositions of electronic/electroacoustic pieces etc. She works mainly in her home studio equipped with studio monitors, midi controller, sound card, condenser mic and laptop, as well as musical instruments. She also performs live concerts of her electroacoustic pieces.

George Edmondson Loss

"Loss" explores the perceived emotions that one might experience after the death of a loved one. Initially inspired by the classic Greek descriptions of melancholia as an illness, other states, such as "anger", "exhaustion", "anguish", "nostalgia", and "reverie" are considered and consequently form the five movements of this piece. A literature review was initially carried out and the ways in which each of these states had been described was then used as a method through which the sound material, solely consisting of the flute, was manipulated and structured.

George Edmondson is an electroacoustic composer and instrumentalist currently studying at the University of Manchester. Commonly, his research interests include perspectives on sound, individual/group experience in place, and other anthropological issues concerning the sonic exhibition

of lived experience. Previous pieces have been performed internationally at conferences such as Mantis, England (2021, 2022), NIME, New Zealand (2022), and New Mimesis, Canterbury (2022).

Fotis Rovolis Suicide Cassini

A composition based on the final stage of Cassini's trip (spacecraft), "Grand Finale", translated into an acousmatic soundspace. Cassini explores Saturn, throughout its travel, reflecting the trip to an unknown destination, through the will for resolution, realisation and progress, until the decisive conclusion of this ritual, the dive into the planet and the eventual disaster of Cassini itself. This is an ultimate exchange. Its own body in conjunction to a new, unimaginable and unpredictable body-planet. In a symbolical level, this travel, depicts the personal process of coming out, in a non-inclusive society and environment. An overall gradual and long term observation of the core of oneself (Saturn), and the final hesitant but rogue decision to give in to this self-gravity. The final stage of this "trip" is a death and a resurrection, the total decomposition and the dive in an inconceivable future, placing the memories in the past. This saturn-cassini conjunction, is the fight, each excluded entity gives, to be respected, included and to exist unconditionally in their universe. The track, consists of two parts. The first one, "the circles", 22 variations of cassini's rotations (sonificated after the 22 orbits of Cassini around Saturn), and the second, "the discovery", the final destructive dive. The sound material, consists of 42 recordings of different states of water (spray, tap water, boiling, icecubes, etc) - ice being the most important discovery of cassini - edited through MAX/MSP, granular synthesis, doppler effect and fm synthesis processes. Lastly, dialogues from the queer film "Edward II" by Derek Jarman, have been added. As for the visual part that accompanies the piece, images of Saturn (Cassini recordings, sourced from Nasa) are used in repetition, edited with Premiere's morph filters and in combination with pieces of a personal text that reflects on non-inclusivity.

Fotis Rovolis having studied at the Department of Architecture of the University of Thessaly and the Departments of Sinology and Artsience at the Royal Conservatory of The Hague and having been involved in electronic music composition since their school days, they explore the boundaries between sound and space by creating installations, soundscapes and images through political, imaginative and queer filters, constantly exploring and discovering new worlds and new identities/alias (φ0, norcimo ii). They participated in the soundtrack of the movie "This is right: Zak, Life and After" (2021) and the theatrical play "Yvoni" (2022), while they presented their works at the 6th acoustic ecology conference and the "Xenakis22" conference. At the same time, they maintain a collaboration with the bimonthly magazine Yusra, exhibiting digital collages under the moniker Zirlar More Ω'. They are currently attending the post-graduate course "Music Creation for New Media" of the Department of Music Studies of EKPA. (instagram/vimeo/soundcloud: @thisisnotfaux)"

Penelope Bekiari Synopsis

The piece consists the acousmatic version of a live-performance with a biosensor system (iCubex), breathing and galvanic sensor into MaxMsp environment. The violinist (Ryan Woods) improvising on the ancient musical text "Seikilos Epitaph" created phrases, which were used as basis for the piece structure. Then I, wearing the sensors, which measured my bio-data, proceeded to the sound synthesis and composition of the musical phrases. More specifically, the data passed to maxmsp were used as a type of controlling the audio processing, pitch, duration density and reverse. Then, based on the sound that emerged from the code, the piece reached its final form. The theme of the piece concerns a synopsis/ a summary of a day in Athens, from the morning energy until the shade of the night. The use of the violin was chosen as it is used especially in Greek traditional rhythms and folk songs in an attempt to unite the past with the present: from the ancient Greek musical text, to the rhythms of traditional music and from there to the present, with the use of contemporary technology for processing audio data.

Penelope Bekiari: I am currently a postgraduate student in Electroacoustic Composition and Interactive Media at the University of Manchester and at the NKUA, Greece. My musical interests concern acousmatic composition, and especially the combination of acoustic instruments with

contemporary interaction techniques, usually biofeedback. During the last 2 years, I have participated in festivals such as "Ultima Music Festival (Oslo), EASTN -DC Cardiff, Mantis Music Festival (UK), John Rylands Library Research Institute etc.